

Sygnatura akt I C 318/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: sędzia Magdalena Bartłomiejczak

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2022 r. w Koninie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko Z. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.609 zł (pięć tysięcy sześćset dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 marca 2021 r. do dnia zapłaty, za jednoczesnym wydaniem przez powoda pozwanemu samochodu osobowego marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...),
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 26,30 zł (dwadzieścia sześć złotych i trzydzieści groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
5. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 302,50 zł (trzysta dwa złote i pięćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Bartłomiejczak

Sygn. akt I C 318/21

UZASADNIENIE

Powód R. D. wniósł o zasądzenie od Z. L. kwoty 6.109 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wniesienia pozwu (17.03.2021 r.) do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 02.12.2020 r. nabył od pozwanego za kwotę 5.300 zł samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...). Zdaniem powoda pojazd ten wbrew zapewnieniom sprzedającego posiadał liczne wady fizyczne, w tym wycieki oleju z okolic silnika i skrzyni biegów, a zamontowany w nim silnik był inny niż wskazany w ogłoszeniu o sprzedaży pojazdu. W konsekwencji powyższego powód w dniu 12.12.2020 r. skierował do pozwanego pismo reklamacyjne w którym zażądał zwrotu zapłaconej ceny tj. 5.300 zł, kosztów przeglądu - 300 zł, paliwa - 500 zł oraz korespondencji – 9 zł w zamian za zwrot przedmiotowego pojazdu. Pozwany odmówił argumentując, iż otrzymane od powoda pieniądze przekazał właścicielowi pojazdu z którym łączyła go umowa komisji. Dochodzona

przez powoda kwota stanowi zatem sumę wskazanych powyżej roszczeń zawartych w piśmie reklamacyjnym z dnia 12.12.2020 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył by powód skutecznie odstąpił od zawartej z nim umowy sprzedaży, albowiem w jego ocenie pismo z dnia 12.12.2020 r. nie zawierało w swej treści oświadczenia o odstąpieniu od umowy. W kwestii stanu technicznego pozwany wskazywał, iż powód był świadomy wad fizycznych pojazdu w postaci uszkodzonej lampy, zużytych opon na tylnej osi oraz uszkodzonego ogranicznika przy drzwiach, na które to wady pozwany zdecydował się obniżyć cenę pojazdu z pierwotnych 5.800 zł do 5.300 zł na co powód przystał. Pozwany zaprzeczył jednocześnie by pojazd posiadał jakiegokolwiek inne wady fizyczne, w tym wycieki z okolic silnika, o których istnieniu nie poinformował powoda. Dodatkowo wskazał, że powód miał wgląd do książki serwisowej, dowodu rejestracyjnego oraz karty pojazdu przez co mógł zweryfikować rodzaj silnika jak został zamontowany w pojeździe, a braku staranności w tym zakresie nie może przerzucać na pozwanego. W jego ocenie pojazd w chwili sprzedaży był sprawny, zaś ewentualne usterki mogły być wynikiem jego niewłaściwej eksploatacji przez powoda.

Powód w stanowisku końcowym domagał się oprócz kwoty dochodzonej pozwem zasądzenia od pozwanego dodatkowo kwoty 554 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów ubezpieczenia OC spornego pojazdu oraz kwoty 10.500 zł tytułem naliczonych przez niego opłat za przechowywanie pojazdu począwszy od 01.01.2021 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 02.12.2020 r. pozwany prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarł z powodem umowę sprzedaży pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...).

Na mocy tejże umowy powód nabył wskazany pojazd za kwotę 5.300 zł, która to kwota została przez niego w całości uiszczona gotówką do rąk pozwanego.

Pozwany zapewniał powoda o tym, iż sprzedawany przez niego pojazd jest sprawny pod względem technicznym.

Dowód : faktura nr (...), zeznania świadka D. L. k. 65-65v, zeznania powoda k. 65v-66v w zw. z k. 233v, zeznania świadka A. D. k. 127-128, zeznania pozwanego k. 234

Po zakupie powód udał się do monterów instalacji gazowych w celu przełożenia instalacji gazowej z jego obecnego pojazdu do auta zakupionego od pozwanego, gdzie dowiedział się, że z uwagi na rodzaj silnika taka zmiana nie będzie możliwa, a nadto, iż przed tym zabiegiem konieczne jest uszczelnienie silnika, z którego okolic widoczne są wycieki.

W dniu 10.12.2020 r. powód zlecił (...) Serwisowi (...) w P. szczegółową diagnostykę pojazdu, która wykazała następujące usterki:

- poząbkowane opony,
- uszkodzony panel klimatyzacji – nie działająca klimatyzacja, usterka wentylatora chłodnicy,
- problem z połączeniem się z licznikiem przez silnik,
- uszkodzony ogranicznik drzwi lewych przednich,
- urwany prawy halogen,
- zaparowana lampa przednia lewa,
- brak listwy pod zderzakiem,

- wyciek oleju z silnika od strony rozrządu,
- wyciek oleju z silnika od strony skrzyni biegów nad rozrusznikiem,
- wyciek oleju z silnika z górnej części,
- tulei tylnych wahaczy przednich,
- układu wydechowego (tłumik końcowy do wymiany),
- połamana obudowę akumulatora,
- hałas w skrzyni biegów (do weryfikacji),
- łożysk amortyzatorów przednich + mocowania do wymiany,
- tarcz hamulcowych przednich i klocków do wymiany,
- tarcz i klocków tył do wymiany,
- zacisku hamulcowego prawego tylnego blokującego koło,
- wycieku płynu z chłodnicy.

Dowód : potwierdzenie przyjęcia samochodu k. 14-15, zeznania powoda k. 65v-66v w zw. z k. 233v, zeznania świadka A. D. k. 127-128, zeznania świadka M. C. k. 209-210

Pismem datowanym na dzień 12.12.2020 r. powód złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od zawartej pomiędzy nimi umowy sprzedaży z dnia 02.12.2020 r. Powód powołał się w treści pisma na liczne usterki pojazdu jakie stwierdził (...) Serwis (...) w P. w trakcie przeprowadzonej w dniu 10.12.2020 r. diagnostyki, a także wprowadzenie go w błąd przez pozwanego co do mocy silnika, które skutkowało niemożnością przełożenia instalacji gazowej z jego dotychczasowego pojazdu do pojazdu nabytego od pozwanego.

Powód zażądał odebrania przez pozwanego spornego pojazdu w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. Nadto domagał się zwrotu kwoty zakupu tj. 5.300 zł, kosztów przeglądu w wysokości 300 zł, kosztów paliwa związanych z odbiorem auta za dwa samochody i dodatkowego kierowcy w kwocie 500 zł oraz kosztów korespondencji w kwocie 9 zł.

Dowód : pismo z 12.12.2020 r. k. 17-19, zeznania powoda k. 65v-66v w zw. z k. 233v, zeznania świadka A. D. k. 127-128

Pozwany nie uiszczył należności dochodzonych przez powoda kwestionując ich zasadność i wysokość. Powód zaś nie zwrócił pozwanemu spornego pojazdu domagając się jego odebrania przez pozwanego we własnym zakresie i na własny koszt.

dowód: bezsporne

Właścicielem spornego pojazdu począwszy od 21.11.2020 r. był W. S..

Pozwany w toku procesu powoływał się na umowę komisji z dnia 30.11.2020 r. z treści której wynikało, że zobowiązał się w imieniu własnym do sprzedaży komisowej spornego pojazdu.

Przesłuchany na rozprawie w dniu 27.10.2021 r. W. S. zaprzeczył natomiast by złożony na tejże umowie podpis należał do niego.

W konsekwencji powyższego Sąd pobrał od w/w świadka próbki pisma, które następnie wraz z umową komisju z 30.11.2020 r. przesłał biegłemu sądowemu w celu wydania opinii na okoliczność czy zapis o treści (...) pod w/w umową został złożony przez tego świadka.

Na podstawie opinii biegłej sądowej A. M. sąd ustalił, że zapis słowny o treści (...) widniejący na umowie komisju zawartej w dniu 30.11.2020 r. nie został nakreślony przez W. S..

Dowód : umowa komisju k. 85, faktura nr (...) k. 86, zeznania świadka W. S. k. 233-233v, zeznania pozwanego k. 234, opinia biegłego k. 254-264

Wiarygodne w ocenie Sądu były zeznania powoda R. D., A. D. i W. S. były bowiem spójne i logiczne, zaś pozostały materiał dowodowy nie dał podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

W pełni wiarygodne w ocenie Sądu były również zeznania świadków M. C. i D. J., przy czym zeznania drugiego z nich miały marginalny charakter dla niniejszej sprawy, albowiem świadek opisywał stan techniczny pojazdu w chwili, gdy był on jego właścicielem tj. na kilka miesięcy przed jego nabyciem przez powoda. Zeznania te były spójne, logiczne i szczerze, a zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Po części wiarygodne Sąd uznał jedynie zeznania świadka D. L. w zakresie w jakim przedstawił on okoliczności w jakich doszło do zawarcia umowy sprzedaży spornego pojazdu pomiędzy stronami. Za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia świadka co do tego, iż pojazd marki O. (...) w chwili jego zakupu przez powoda był sprawny i nie posiadał wycieków, albowiem stoją one w sprzeczności z uznanym przez Sąd za w pełni wiarygodny dokumentem diagnostycznym wydanym przez serwis (...) w P. z treści którego wynika, iż w/w pojazd w dniu 10.12.2020 r. posiadał liczne usterki, w tym wycieki z okolic silnika i skrzyni biegów.

W odniesieniu do zeznań pozwanego należy wskazać, iż Sąd ocenił je jako wiarygodne w zakresie w jakim opisywał on przyczyny powstania sporu pomiędzy nim a powodem, a także potwierdził fakt sprzedaży powodowi spornego pojazdu. Niewiarygodne były z kolei twierdzenia pozwanego co do sprawności sprzedawanego pojazdu, gdyż pozostawały one w opozycji do wyników diagnostyki przeprowadzonej przez serwis (...) w P..

Nadto na przymiot wiarygodności nie zasługiwało również powoływanie się przez pozwanego na fakt zawarcia ze świadkiem W. S. umowy komisju w dniu 30.11.2020 r., albowiem okoliczność ta nie została potwierdzona przez w/w świadka, jak i sam podpis pod umową również nie należał do niego, co potwierdziła biegła z zakresu pismoznawstwa w wydanej przez siebie opinii.

Sąd uznał w całości za wiarygodną opinię biegłego sądowego z zakresu badań pisma A. M. i poczynił w oparciu o nią ustalenia faktyczne. Opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, jasny. Biegła posiada odpowiednie kompetencje i wiedzę do jej sporządzenia. Wnioski końcowe opinii pisemnej są sformułowane w sposób jednoznaczny i zostały dostatecznie umotywowane.

Dokumenty w oparciu o które sąd ustalił powyższy stan faktyczny, za wyjątkiem umowy komisju z 30.11.2020 r. nie budziły wątpliwości sądu, nie były również kwestionowane przez strony.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął wniosek dowodowy pozwanego o ponowne przesłuchanie świadka W. S., albowiem miał on potwierdzić fakt korzystania przez w/w świadka z usług pozwanego, co w ocenie Sądu było nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Pominięciu w oparciu o treść art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. podlegał również dowód z zeznań świadka S. L., o który wnioskował powód, albowiem mimo wezwania Sądu powód nie wskazał adresu świadka umożliwiającego doręczenie mu korespondencji w niniejszej sprawie. Tym samym przeprowadzenie tego dowodu stało się niemożliwe.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 556 § 1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

W myśl art. 556¹ § 1 k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
- 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;
- 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;
- 4) została kupującemu wydana w stanie niepełnym.

Zgodnie natomiast z art. 556³ k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej, a także jeżeli ograniczenie w korzystaniu lub rozporządzaniu rzeczą wynika z decyzji lub orzeczenia właściwego organu; w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie prawa (wada prawna).

W myśl art. 574 § 1 k.c. jeżeli z powodu wady prawnej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy, zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł z nich korzyści, a nie otrzymał ich zwrotu od osoby trzeciej, oraz zwrotu kosztów procesu. Nie uchybia to przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

W świetle powyższych przepisów należy zauważyć, iż pojęcie wad fizycznych obejmuje ściśle rzecz biorąc właściwości rzeczy sprzedanej i zgodność jej przeznaczenia z deklaracją sprzedającego. Wady prawne z kolei są oderwane od właściwości technicznych rzeczy, a dotyczą wyłącznie prawa własności z nią związanego. Tym samym przy ocenie wady prawnej nie bada się tego czy nabyta przez kupującego rzecz miała właściwości deklarowane przez sprzedającego, lecz czy sprzedający w chwili dokonywania zbycia posiadał tytuł prawny lub umocowanie do jej sprzedaży.

Bezspornym jest, że pozwany w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł z powodem w dniu 02.12.2020 r. umowę sprzedaży rzeczy ruchomej tj. pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...).

Strony ustaliły cenę pojazdu na kwotę 5.300 zł, którą powód uiszczył w całości gotówką.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż pozwany w chwili sprzedaży zapewniał powoda, iż sprzedawany pojazd jest sprawny technicznie.

Faktem jest, że w dacie sprzedaży właścicielem wskazanego pojazdu był W. S..

W toku postępowania Sąd ustalił, iż podpis o treści (...) naniesiony na umowie komisji z dnia 30.11.2020 r. na mocy, której pozwany miał zobowiązać się do sprzedaży spornego pojazdu w swoim imieniu na rzecz właściciela pojazdu nie należał do W. S.. Tym samym w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż nie doszło do skutecznego zawarcia w/w umowy komisji, a co za tym idzie pozwany nie posiadał tytułu prawnego, ani umocowania do zbycia spornego pojazdu.

W dniu 10.12.2020 r. powód zlecił (...) Serwisowi (...) w P. szczegółową diagnostykę pojazdu, która wykazała następujące usterki:

- pożątkowane opony,
- uszkodzony panel klimatyzacji – nie działająca klimatyzacja, usterka wentylatora chłodnicy,
- problem z połączeniem się z licznikiem przez silnik,
- uszkodzony ogranicznik drzwi lewych przednich,
- urwany prawy halogen,
- zaparowana lampa przednia lewa,
- brak listwy pod zderzakiem,
- wyciek oleju z silnika od strony rozrządu,
- wyciek oleju z silnika od strony skrzyni biegów nad rozrusznikiem,
- wyciek oleju z silnika z górnej części,
- tulei tylnych wahaczy przednich,
- układu wydechowego (tłumik końcowy do wymiany),
- połamaną obudowę akumulatora,
- hałas w skrzyni biegów (do weryfikacji),
- łożysk amortyzatorów przednich + mocowania do wymiany,
- tarcz hamulcowych przednich i klocków do wymiany,
- tarcz i klocków tył do wymiany,
- zacisku hamulcowego prawego tylnego blokującego koło,
- wycieku płynu z chłodnicy.

Powyższe usterki, a także brak możliwości przełożenia instalacji gazowej z dotychczas użytkowanego przez powoda pojazdu były bezpośrednią przyczyną podjęcia przez niego decyzji o odstąpieniu od umowy sprzedaży z dnia 02.12.2020 r.

Pismem z dnia 22.12.2020 r. powód poinformował pozwanego o powyższych okolicznościach. Jednocześnie zażądał od pozwanego, aby ten odebrał sporny pojazd w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma i w zamian za to zwrócił mu uiszczonej cenę tj. 5.300 zł, a także poniesiony przez niego koszt przeglądu w kwocie 300 zł, koszt paliwa związany z odbiorem auta w kwocie 500 zł oraz koszt korespondencji w kwocie 9 zł.

Bezspornym jest, że pozwany nie uiszczył należności dochodzonych przez powoda, a powód nie zwrócił pozwanemu spornego pojazdu.

W ocenie Sądu roszczenie powoda było w przeważającej części zasadne.

Istotnym z punktu widzenia odpowiedzialności pozwanego jest fakt, iż nie posiadał on tytułu prawnego ani umocowania do zbycia spornego pojazdu na rzecz powoda. Wskazać bowiem należy, co zostało przez Sąd ustalone pozwany nie był właścicielem spornego pojazdu, a załączona do akt umowa komisji z 30.11.2020 r. upoważniająca go do sprzedaży pojazdu we własnym imieniu i na rzecz właściciela nie miała mocy prawnej, gdyż w miejscu podpisu

komitenta został nakreślony ciąg liter niebędący podpisem właściciela pojazdu W. S.. Sam zaś W. S. zawarciu jakiegokolwiek umowy z pozwanym zaprzeczył. Tym samym pozwany nie był uprawniony do sprzedaży pojazdu marki O. (...) na podstawie wskazanej umowy z 02.12.2020 r. Okoliczności te jednoznacznie wskazują na odpowiedzialność pozwanego względem powoda w oparciu o fakt, iż sprzedana przez niego rzecz stanowiła własność osoby trzeciej, a zatem była obciążona wadą prawną. Taki stan rzeczy wpływa zaś na to, iż po stronie powoda powstało prawo do odstąpienia od umowy sprzedaży z dnia 02.12.2020 r., co zresztą uczynił w skierowanym do pozwanego piśmie z dnia 22.12.2020 r. Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, że powód zacytował to pismo jako reklamację skoro z jego treści w sposób jednoznaczny wynikało, iż jego wolą było odstąpienie od w/w umowy sprzedaży. Powód bowiem domagał się w nim, aby pozwany zabrał sporny pojazd w ściśle oznaczonym terminie za jednoczesnym zwrotem zapłaconej przez niego ceny oraz dodatkowych kosztów jakie poniósł w związku z zawarciem przedmiotowej umowy.

Tak sformułowane żądania w ocenie Sądu należy uznać za skuteczne złożenie przez powoda oświadczenia woli o odstąpieniu od umowy z 02.12.2020 r. Powód oparł swoje roszczenia na wadach fizycznych spornego pojazdu, co w ocenie Sądu w dacie złożenia w/w oświadczenia było całkowicie uzasadnione, albowiem z przeprowadzonej na jego zlecenie w dniu 10.12.2020 r. diagnostyki pojazdu dowiedział się o jego licznych usterkach, w szczególności wyciekach oleju ze skrzyni biegów oraz silnika, których istnienia w chwili zakupu nie był świadomy.

Sąd jednak nie uznał zasadności roszczeń powoda w oparciu o wskazane przez niego wady fizyczne pojazdu, albowiem ujawnienie w toku postępowania istnienia w dacie zawarcia umowy wady prawnej skutkowało powstaniem po stronie powoda prawa do odstąpienia od tejże umowy niezależnie od tego czy sporny pojazd rzeczywiście posiadał wskazane przez niego wady fizyczne czy też nie. Wada prawna nie ma bowiem żadnego związku z właściwościami fizycznymi rzeczy, lecz jest ściśle powiązana z prawem własności z tą rzeczą związanym. Zbędne tym samym od momentu stwierdzenia przez Sąd istnienia wady prawnej byłoby badanie czy sporny pojazd posiadał rzeczywiście wady fizyczne podnoszone przez powoda, albowiem i tak ze względu na istnienie omawianej wady prawnej powód był uprawniony do odstąpienia od umowy sprzedaży z 02.12.2020 r. Nie należy również zapominać o tym, iż powód w niniejszej sprawie występuje jako konsument, zaś w toku procesu nie był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie posiada przy tym wykształcenia prawniczego przez co tym bardziej należy dać prymat samej jego woli odstąpienia od umowy nie przywiązując ściśle uwagi na podstawę z jakiej wywodził swoje roszczenia. O skuteczności tak złożonego oświadczenia woli świadczy również fakt, iż zostało ono złożone w terminie wynikającym z treści art. 568 § 2 k.c. tj. roku od dnia, w którym powód dowiedział się o istnieniu wady, a który to przepis na mocy art. 576 k.c. znajduje odpowiednie zastosowanie do roszczeń z tytułu wad prawnych rzeczy.

Uznanie, iż powód skutecznie odstąpił od umowy z pozwanym uzasadnia natomiast zasądzenie na jego rzecz kwoty 5.300 zł odpowiadającej cenie uiszczonyj pozwanemu za sporny pojazd. Jednocześnie w myśl art. 494 § 1 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Tym samym Sąd był zobligowany zobowiązać powoda do zwrotu pozwanemu spornego pojazdu.

Jeśli zaś chodzi o pozostałe roszczenia dochodzone pozwem, to Sąd w przeważającej mierze przychylił się do żądań powoda i tytułem naprawienia szkody zasądził na jego rzecz również kwotę 300 zł poniesioną przez niego na poczet opłaty za diagnostykę spornego pojazdu oraz kosztów korespondencji z pozwanym w wysokości 9 zł. Argumentując prezentowane stanowisko Sąd stwierdza, iż powód załączył do akt potwierdzenia poniesionych przez niego wydatków we wskazanych wyżej kwotach, które to okazały się uzasadnione w celu dochodzenia roszczeń od pozwanego, a jednocześnie stanowiły uszczerbek w jego majątku związany bezpośrednio z zawarciem umowy sprzedaży z 02.12.2020 r. Podkreślić bowiem należy, iż wykonana przez (...) O. w P. diagnostyka miała decydujące znaczenie dla świadomości powoda co do usterkowości spornego pojazdu, a w konsekwencji tego przyczyniła się do podjęcia przez niego decyzji o odstąpieniu od umowy z 02.12.2020 r. Uzasadniony był również wydatek w postaci 9 zł poniesiony przez powoda w związku z wysłaniem do pozwanego listu zawierającego w/w oświadczenie.

W konsekwencji powyższego sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd za nieuzasadnione uznał wyłącznie roszczenie powoda co do kwoty 500 zł obejmujące poniesione przez niego koszty związane z zakupem paliwa, których nie udokumentował, a nadto nie przedstawił żadnych dowodów

potwierdzających, iż wydatek ten był ściśle związany z zawarciem z pozwanym umowy sprzedaży z 02.12.2020 r. Powód jednocześnie nie może skutecznie żądać od pozwanego zwrotu kosztów paliwa, które wykorzystał do własnych celów nawet jeśli zostało ono zatankowane do spornego pojazdu i poprzez jego eksploatację zużyte, dlatego też Sąd w punkcie 2 wyroku oddalił powództwo w tym zakresie.

Na marginesie Sąd dostrzegł, że powód w stanowisku końcowym domagał się oprócz kwoty dochodzonej pozwem zasądzenia od pozwanego dodatkowo kwoty 554 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów ubezpieczenia OC spornego pojazdu oraz kwoty 10.500 zł tytułem naliczonych przez niego opłat za przechowywanie pojazdu poczynszy od 01.01.2021 r.

Bez wątplenia w świetle powyższego wolą powoda było rozszerzenie powództwa o dodatkowe roszczenia. Sąd pragnie jednak zauważyć, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w oparciu o przepisy o postępowaniu uproszczonym. Zgodnie natomiast z treścią art. 505⁴ § 1 k.p.c. w takim wypadku zmiana powództwa, którą również stanowi jego rozszerzenie jest niedopuszczalna. Sąd zatem nie mógł w niniejszym postępowaniu rozpoznać wskazanych w stanowisku końcowym powoda roszczeń, albowiem byłoby to sprzeczne z treścią w/w przepisu.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc). Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 kpc).

Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ kpc).

Kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu zgodnie z treścią art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.)

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 900 zł, obejmujące:

- 1) opłatę sądową od pozwu w kwocie 400 zł,
- 2) zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 500 zł.

Pozwany nie poniósł przy tym żadnych kosztów procesu.

Na nieuiszczone koszty sądowe składały się wydatki w postaci wynagrodzenia biegłego w kwocie 328,80 zł.

Powód wygrał sprawę w 92% (5609 : 6109), a pozwany wygrał sprawę w 8%. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu pozwany powinien zwrócić powodowi 92% poniesionych przez niego kosztów procesu tj. 828 zł (92% x 900 zł). Pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu, a zatem z powyższej kwoty nic nie ulega potrąceniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 98 § 1 i § 1¹ w zw. z art. 100 k.p.c. orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

Strony w tożsamym zakresie jak wskazany powyżej zostały obciążone nieuiszczonymi kosztami sądowymi, dlatego też Sąd na podstawie art. art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. w punkcie 4 wyroku nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od powoda kwotę 26,30 zł (8% x 328,80), a w punkcie 5 wyroku od pozwanego kwotę 302,50 zł (92% x 328,80 zł).

sędzia Magdalena Bartłomiejczak